Umbra

On Iunie 22, 2016

Recunoaște-te în umbra ta, fără să te simți asuprit de stăpânirea ei.

Ori de câte ori îmi citesc scrierile, cu plăcerea neasemuită a unui Michelangelo mulțumit de David, prin puterea rațiunii care se pleacă în fața sensibilității, sunt împins de o forță stranie într-o frenezie a posesiunii reciproce. Între sentimentul de siguranță și cel de acaparare și control a unei alte lumi, într-un univers mai cuprinzător.

Recurgerea la spațiu și timp, pe care numai izbânda unui anumit ideal, a unui "next level" în gândire o poate aduce, strecurând mici amănunte în cele mai autentice expresii care desemnează nu doar lucruri frumoase, ci admirația mea față de valorile pure care au în ele cunoașterea adevărată, este o măsură extremă. Care are pretenția de a-mi prelungi orizonturile.

Între materie și non-materie, pe care plăsmuirea și destrămarea unei lumi pretind întotdeauna un altceva decât ceva-ul propagat până acum, un soi de cooperare între două matrice transpuse, având același rang, una a afirmării naturii pozitive a alterității și cealaltă a supunerii naturii mele negative, există o tensiune, un anumit raport și o anumită temperatură.

Totul se aprinde într-o incandescență surprinzătoare, asemănătoare focului care odată încins, e greu de stins. Fiecare replică, fiecare cuvânt, fiecare expresie este o parte din mine, măsurată prin puterea posesiunii unei forțe abstracte ce mă depășește printr-o conexiune salvatoare cu ceea ce pare atât de diferit la mine.

Leadership: Cum te vezi prin asociere cu un "Eu Însumi" marcat de un grad înalt de personalizare a imaginii de 100% revelatoare, care își cere dreptul de a-și afirma suveranitatea în dublul unei realități care depășește imediatul?

Un om pleacă în căutarea sa. Trecând prin Regent's Park este întâmpinat de o umbră, umbra lui. După o lungă conversație, ca între două părți egale, identice ori asemănătoare, ca între două creații obținute din aceeași materie, putând fi ușor confundate, umbra dispare brusc. Ia-o de unde nu-i. Disperat, omul pornește în căutarea umbrei, căci ea părea să fie jumătatea dintr-însul care-l interesa cel mai mult. Ajuns într-un colțișor mai ferit, undeva la marginea parcului, umbra a reapărut brusc. Atunci omul s-a recunoscut pe sine.

Ideea de a scrie, înșiruind printre fraze proiecții ale stărilor mele sufletești, afirmate și rostite numai prin comparație cu un om care pleacă în căutarea sa, îmi pare atât de firească și atât de potrivită statutului meu de cercetător, încât nu-mi vine a crede că trebuie sugerată. O imagine de 100% revelatoare este rezultatul vizualizării unei experiențe de viață trăită în lectura unei cărți semnate "Eu însumi", din care alegi doar acel fragment care conține forța de pătrundere în adâncimea personajului despre care nu s-a mai auzit, acel personaj care îți permite să-ți ajustezi cu adevărat performanța individualității care nu se lovește de finitudine.

Astfel, pot să proiectez ceea ce nimeni altcineva nu a proiectat și nu a îndrăznit înaintea mea, un lucru unic pentru studiul științific al imposibilului omenesc: de a mă recunoaște în umbra mea, fără a mă simți asuprit de stăpânirea ei. Asta, dintr-o necesitate a îndepărtării de mine însumi și apropierii de ceea ce caut dacă aș merge puțin mai departe de punctul stabilit inițial.

Leadership: Te lupți cu izbânda unui „next level”, care implică realitatea faptului că s-ar putea să nu ai curajul de a sări peste umbra ta?

Unul din elementele care alcătuiesc esența ființei tale, în corelație cu leadershipul care participă la toate semnalele schimbării orizonturilor de sens pe care le accepți drept obligație în extinderea libertății de conștiință și de alegere a drumului de parcurs în viață, este necesitatea apropierii de ceea ce cauți dacă ai merge puțin mai departe de punctul stabilit inițial.

Umbra reprezintă procesul descoperirii de sine, rezultat în urma acelei căutări ce capătă caracter grandios prin faptul că propune ca nou ideal de existență unirea ta cu dublul tău, prin forța de revelare a unei alte realități. Umbra este acea parte din tine, măsurată prin puterea posesiunii unei forțe abstracte care te depășește printr-o conexiune salvatoare cu ceea ce pare atât de diferit la tine.

În acest caz, nu ești ceea ce crezi că ești atunci când te concentrezi asupra a ceea ce-ți lipsește ca să fii împlinit. Ci ești ceea ți se întâmplă atunci când te concentrezi asupra a ceea ce urmărești să ajungi din urmă: acea parte din tine care vine din afara ta și care reușește să te convingă de autenticitatea ta.

Ceea ce vine din afara ta, rămânând tot timpul în perimetrul conștiinței, este senzația unei apropieri de ceva în care crezi, foarte prezent în anumite situații, neputând fi ignorat, care te pune pe gânduri, te atrage tocmai prin elementele de sens care îți definesc existența și te ajută să înaintezi în „șotronul” evoluției tale.

Dublul unei realități care depășește imediatul este asociată cu maximizarea impactului de imagine rară, aparținând unui scenarist care impresionează de fiecare dată cu puterea de a se transforma în personajul pe care îl interpretează în viața reală.

Fiecare schimbare de sens, fiecare „puțin mai departe” pe care îl realizezi spre descoperirea valorilor pure care au în ele cunoașterea adevărată, fără a condamna eșecul anumitor evenimente sau concursul de împrejurări nefavorabile care îți pot afecta parcursul, te aduce mai aproape de un sine care este determinat să nu se lase înfrânt de dificultățile întâmpinate.

A te lupta cu izbânda unui „next level” în zugrăvirea unei evoluții ce are în prim plan căutarea unui Alter-Ego, muncind fără încetare pentru cucerirea unui adevăr despre care nu știi încă nimic, aduce mai degrabă cu atitudinea celui care a înțeles că numai exagerându-și voit imaginea de sine, importanța identității, poate acapara o anumită putere. Puterea de a te ridica mai presus de ceea ce nu ești.

Puterea de a fi altcineva are ca miză de prim plan susținerea individualității care răspunde într-o lume metafizică, prin faptul că ceea ce te motivează este atingerea unei experiențe unice, mai presus de realitatea existenței finite.

Umbra este reacția puternică a unui om aflat in perpetuă căutare de sine, care își aplică lui însuși legea conform căreia nu poți să pătrunzi tainele lumii interioare decât dacă te confunzi cu o altă realitate, cu o imagine nouă, cu un alt rol, cu o altă personalitate... sau chiar cu Universul și cu elementele sale.

Dar fără să persiști într-o stare de iluzie, într-o situație confuză.

Source: https://neculaifantanaru.com/umbra.html